

Förhandlingar pågår

– Vi, det vill säga vänsterpartiets ordförande Göran Fries och jag, har hittills träffat miljöpartiet och socialdemokraterna tre gånger och enbart mp en gång, redovisade Roland Andersson på medlemsmötet i måndags. Mp och vi försökte driva den enligt vår mening moraliskt riktiga linjen att våra båda partier, som nu tillsammans utgör hälften av den samlade oppositionen, skulle dela på halva inflytande och konkret även på ett oppositionsråd. Socialdemokraterna tyckte förstas annorlunda, och på längre sikt är det förstas en styrka att vi inte blir ovänner om sådana frågor. Så något oppositionsråd blir det inte för vänsterns del denna gång.

– I stället tycks vi få ordinarie ledamöter och ersättare i alla större nämnder samt antingen eller (delning med miljöpartiet) i de små, fortsatte han. Det lutar också åt att vi får utse andre vice ordförande i kdn Dalby, Lundafastigheter och en nämnd eller ett utskott till, samt få en ordinarie plats i kommunstyrelsens arbetsutskott, även om inget är spikat än.

När mötet hölls var det heller inte hundraprocentigt säkert att det skulle bli borgerlig majoritet ("centerpartisterna kan fortfarande bli utnobbade"), men läget har förmodligen klarnat när detta läses.

En deltidslönad partiföreträdare får vänsterpartiet också, en post som ska tillsättas på medlemsmöte den 2 november (se särskild notis). Roland bekräftade att han själv inte kandiderar till den posten.

Gr

Feminism

en studiecirkel i samarbete mellan Ung vänster och vänsterpartiet.

Intresserade uppmanas att kontakta Anja Davidson, tel. 372954.

Medlemsmöte

i vänsterpartiet Lund
måndag 2.11 kl 19.30
Partilokalen, Svartbrödersgatan 3.

På dagordningen bl.a. val av representanter i kommunstyrelse och partiföreträdare.

Meddelas endast på detta sätt.

Karin Svensson Smith rapporterade från riksdagen: – Göran P. har det inte lätt

Bilden av statsminister Persson som enväldig patriark är inte helt riktig. Hans ställning i partiet är inte grundmurad, och han har många stridiga viljor att hantera. Vi måste komma ihåg att socialdemokratin är en mycket bred rörelse med ett brett spektrum av åsikter och intressen. Den har också svårt att anpassa sej till sin nya roll, den att ha tappat hegemonin. Många socialdemokrater vill helst låtsas som om valet och valförlusten inte hade ägt rum.

Gudrun Schyman har klokt påpekat att det visserligen är svårt att växa i en ny och större kostym, men långt svårare att komma i en trängre. Vi bör visa tålmod med socialdemokratin och Göran Persson, sa Karin Svensson Smith när hon för första gången som riksdagsledamot framträdde inför medlemsmötet i Lund.

Delvis neutraliserade s-kritiker

Karin litar tills vidare på Göran Perssons goda vilja att hålla samman den rödgröna alliansen och tror alltså inte på de machiavelliska spekulationer som nyss har luftats av Per T. Ohlsson och Mauricio Rojas. Björn Rosengrens och Mona Sahlins högermarkeringar är visserligen besvärande, men ur Perssons perspektiv kan det vara smart att ha några av sina främsta kritiker insydda i regeringen och därmed neutralisera dem åtminstone delvis. Det är däremot tydligt att Annika Åhnberg hade tagit sej för stora friheter för att få stanna.

Vissa socialdemokrater har lättare att hantera det nya läget, andra svårare. "Jag ringer för att jag har blivit tillsagd att informera dej", hade en minister uppgett för Karin.

Men inte bara socialdemokraterna har problem med spännvidden. Det gäller också miljöpartiet, påpekade hon. Och erkände att mp hade varit duktiga med att framställa sej som vinnare i förhandlingarna med regeringen. Egentligen hade de inte åstadkommit så mycket, mest att pengar hade flyttats över från vissa konton till andra inom miljöbudgeten. Hon berättade också att hennes samarbete med Matz Hammarström, nyvald mp-ledamot från Lund, var mycket gott.

Bara en minoritet ville regera

Då var nog stämningen bättre inom v-gruppen, menade Karin, glad och förvånad över dess brist på hierarkiskt tänkande. Naturligtvis under-

lätas det av att man blivit så många fler, så att man bland annat mer än fyllerett väningsplan i gamla kanslihuset.

Åsiktsskillnader finns förstas också bland vänsterpartiets riksdagsledamöter. Det var en minoritet som tyckte att vi var mogna att sitta med i regeringen, berättade Karin, och nämnde utöver sej själv Johan Lönnroth och Lennart Wärmbj. Hon tyckte att hon hade nytta av sina erfarenheter av rödgrönt samarbete i Lund och hade kunnat ge tips till kollegerna. Annars gav det inga automatiska pluspoäng i partiet att komma från Lund, hade hon erfarit.

Förhandlingarna med regeringen hade förstas skötts av några få personer (främst Ingrid Burman, Lars Bäckström och Johan Lönnroth), och det var inte riksdagsgruppen utan partistyrelsens verkställande utskott som tagit ställning till uppgårelsen. Men riksdagsledamöterna hade informerats och diskuterat. Kalle Larsson, ungvänstrare från Stockholm, hade varit kritisk och även framfört detta på Sergels torg ("visat hög svansföring"), men samtidigt visat sej konstruktiv och beredd att ta argument. Även han tycks anse att vårt mandat från väljarna är att medverka till praktiska lösningar.

Tuff trafik

Karin Svensson Smith är ordinarie i trafikutskottet och suppleant i det utskott som sysslar med miljö, jordbruk och fiske. Trafikfrågorna blir tuffa trodde hon. Hon tänker föreslå förskjutning från bilvägar till järnväg inom budgetramarna, men var inte säker på att det är formellt möjligt även om det mot förmodan skulle gå politiskt. Ordföranden (s) i hennes utskott är från Norrbotten, och har därmed andra trafikpolitiska perspektiv än Karin. Inte heller i den egna partigruppen tycktes hennes åsikter vara obestridda, även om hon inte gick närmare in på den saken.

Andra ämnesområden än de båda nämnda hade hon inte fördjupa sej i ännu. Det var tungt nog. Närmast väntade uppvaktning från fackliga företrädare för färjenäringen, där man ser en mängd jobb hotade när EU tar bort det taxfria. Hon var inte säker på att kunna ge dem svar som de var nöjda med, men noterar med glädje att just fackets representanter har fått ett starkt ökat intresse för vänsterpartiet, på bekostnad av deras intresse för socialdemokratin.

Tills vidare ville Karin inte fördjupa sej i mötets frågor om den "ideologiska" statskulden och om feministiska initiativ under den extremt korta motions tiden. Om det senare betonade hon arbetstidsfrågans centrala vikt och trodde att en del nog så småningom kan åstadkommas på informell väg, av riksdagens kvinnliga nätverk.

Sverige först, Skåne sen

Eftersom vänsterpartiet har hela fyra riksdagsledamöter från Skåne behöver Karin inte ta något huvudansvar för regionala frågor. Men i princip diskuterar hon dem varje vecka vid frukostmöten med de andra. Just nu gäller det den hotade postsorteringen i Hässelholm (där Karin antydde förstas för Postens lönsamhetskrav) och minerallagen som inte minst utländska bolag har utnyttjat för en omfattande prospektering (en fråga där hon med sitt starka miljöengagemang verkar hamna på vad man kanske kan kalla en Änglamarkslinje).

Karin Svensson Smith betonade att hon främst ser sej som nationell politiker och tänker akta sej för att drunkna i all den information och försök till påverkan som strömmar över en riksdagsledamot. Men man kan försöka nå henne (helst med e-post, karin.svensson.smith@riksdagen.se, eller hur det nu var), och hon påpekade att det finns något som heter riksdagsfria veckor. Och i måndags var hon alltså hos vänstermedlemmarna i Lund, och det var påtagligt att de gillar sin riksdagsledamot.

Gr

Mer från vänsterpartiets medlemsmöte på sid.3.

Inför fyra års ökenvandring

År 1973, ett par år efter det att jag gått med i partiet, kom vänsterpartiet (eller vad det nu hette på den tiden) in i Lunds kommunfullmäktige. Det har alltså gått 25 år sen dess. Under arton av de åren har borgarna haft majoritet och vänstern alltså varit i opposition. Oppositionsställningen har varit normal tillstånd. Det har delvis varit framgångsrika år, det var som opponenter vi var uppe i nästan 13 procent av väljarna och nio kommunala mandat.

Ändå känns det ruttet att lämna makten när man nu har vant sig vid den. Lite makt är också makt, brukar jag säga som styrelseledamot i det kommunala parkeringsbolaget, och det gäller nog för hela organisationen.

Frågan är då hur organisationen och jag hanterar vår besvikelse. Vad ska vi göra de kommande fyra åren?

Ett ledande oppositionsparti

Vi ska naturligtvis driva kommunal oppositionspolitik. Vi har trots allt starkt vår representation i fullmäktige och får en rad tunga förtroendeposter i kraft av förordningar och principbeslut.

Det finns två oppositionspartier till och ett av dem är betydligt större än vi, men det hindrar oss inte från att bli det ledande oppositionspartiet, åtminstone i många avseenden. Vi kan ha de friskaste idéerna, vi kan göra de mest uppmärksammade inläggen i fullmäktigedebatterna, vi kan vinna slaget om insändarsidorna.

Ändå lär kommunalpolitiken fordra mindre kraft och tid i fortsättningen. Det gäller inte minst om kommunalnämnderna avskaffas eller avlövas, en fråga som tills vidare inte är avgjord. Kraften och tiden kan behövas till annat.

I nationell majoritet

Oppositionsställningen i Lund får naturligtvis inte undanskymmas att vi i vänstern är med och styr landet, om än indirekt. Vi har skickat Karin Svensson Smith till riksdagen, och hon har med sina erfarenheter och kunskaper möjlighet att spela en viktig roll i utformningen av vänsterpartiets centrala politik. Särskilt goda blir hennes möjligheter om hon får ett aktivt stöd från oss i Lund. Det kan gälla goda råd, förslag till initiativ och support med underlagsmaterial men också genom kritisk granskning och debatt.

Vilket block som ska styra region Skåne vet vi inte än, men även som opposition har vi stora arbetsuppgifter och många poster att besätta. Där är vi visserligen bara en del av ett stort partidistrikt, men läget i många lokalorganisationer är att de kommunala valframgångarna kommer att absorbera en stor del av de personella resurserna. Lund torde vara den organisation som har de största reserverna av erfarenhet

folk att sätta in i den nya regionapparaten.

Men arbetet på nationell och regional nivå handlar ju inte bara om sådant som kan göras på parlamentariska poster. Lund skulle kunna spela en långt aktivare roll än hittills i partiets lokala diskussioner, i Vänsterpress och Socialistisk Debatt (VB är ju inte särskilt spridd uppåt landet). Vi borde nominera fler till partiets centrala utskott och se till att delta på fler centrala kurser och konferenser. Vi bör göra allvar av föresatserna i valrörelsen, att bjuda hit partiets ledande företrädare för möten och diskussioner.

Något motsvarande gäller för Skånes del. Vi måste förnya och utöka vår representation i distriktets styrelse och andra organ, faktiskt även av lokalegoistiskt intresse. Just nu är vi underrepresenterade i flera avseenden och det märks. Tydligast kanske i sjukhusfrågan. Lasarettet har förlorat mängder med vårdplatser och jobb, men det bryr sig ingen om utanför Lund (knapast här heller). Striden för medicinakuten i Simrishamn väcker däremot bred sympati, även bland vänsterpartister i Malmö.

Ändå är det i första hand Malmö vi borde vända oss till för bundsförvanter. Vi har gemensamma intressen som "storstäder" i ett distrikt där de små lokalorganisationerna och kommunerna är överrepresenterade. Malmöbor sitter det redan i distriktets ledning men Lundaborna är få.

Gunnar Sandin

Forts. i nästa nummer

Efterlyses: feministiskt generationsutbyte

Måndag 5 oktober skulle Anita Dorazio hålla ett föredrag om flyktingpolitik på ett av Ung Vänsters temamöten. Tyvärr fick hon lämna åtebud eftersom hon behövdes på annat håll, och ersattes av Lisa Persson som pratade feminism. Det var stor uppslutning på mötet och trevligt var att endast ett fåtal avvek då ändring på tema kom fram. Det var dessutom väldigt många nya ansikten, vilket ju alltid är kul!

Lisa gav lite övergripande historik om hur kvinnor varit andra klassens medborgare i och med att rösträtt, myndighet m.m. inte varit någon självklar rättighet. Först under 1900-talet har det börjat hända saker, kvinnor har tillsammans krävt att få samma lagliga och politiska rättigheter som män.

Men trots att det nu är 76 år sedan de svenska kvinnorna för första gången fick gå till valurnorna, och trots att vi nu har samma lagliga rättigheter som män, så består kvinnors underordning på andra sätt. Lisa pratade lite om könsroller samt om hur dagens kvinnoförtryck kan ta sig uttryck.

Efter valet

I årets val gjorde vänsterpartiet sitt bästa resultat någonsin. Det är ett mycket glädjande faktum, om man under flera år har arbetat aktivt för att föra ut partiets politik. Vi kan dock inte slä oss till ro med detta, utan vi måste fråga oss vad detta goda resultat beror på och hur vi bör agera utifrån detta.

En sak som man kan konstatera är att vi har haft en otrolig tur. Detta val var det vi som fick de missnöjda väljarna från socialdemokratin.

Hur hårt det än känns att säga det så måste vi nog medge att vi har fått väldigt mycket väljarstöd gratis. Dessa väljare har kommit till oss med stora förväntningar. Att efter förmåga uppfylla dessa förväntningar är en av de största utmaningarna vårt parti någonsin haft. För vänsterpartiet Lunds del innebär detta att vi måste flytta fokus vad gäller våra politiska prioriteringar. Om jag lite slarvigt och osakligt ska försöka mig på en sammanfattning, kan det bli: Mindre trafik och storspovar, mer social rättvisa.

Under den gångna mandatperioden har fokus för vänsterpartiets politik i Lunds kommun legat på miljö- och stadsmiljö/trafikfrågor. Jag menar inte att dessa frågor på något sätt skulle vara ointressanta, tvärtom är de mycket viktiga. Problemet är att vi varit ganska dåliga på att föra fram de frågor som vänsterpartiet som helhet har vunnit väljare på i valet. Med detta menar jag frågor som rör social rättvisa. Jag är fullt medveten om att vänsterpartiet Lund har haft en korrekt linje när det gäller dessa frågor i det praktiska kommunalpolitiska arbetet. Problemet är att det inte märks i praktiken.

Och med det senaste valet har vi nu en stor grupp väljare från arbetarklassen som har sett oss som ett socialistiskt alternativ nu när socialdemokratin sviker. I detta läge måste vi skärpa vår ideologiska profil och profilera oss på de frågor som skiljer oss från de andra partierna, frågor som social rättvisa, arbetsrätt och friskolors vara eller icke-vara etc.

Rent taktiskt är ett skifte av profilfrågor också av största vikt. Miljö- och stadsplansfrågor attraherar främst de akademiska mellanskikten. Detta är en grupp där vi har ett tämligen starkt stöd, men som troligen är svår att vinna nya sympatisörer inom.

En grupp som vi vann röster inom i valet var den grupp som för enkelhetens skull kan kallas arbetarklassen. Denna definition får inkludera de flesta lågavlönade med litet inflytande över sin livssituation och även, eller snarare i högst grad de arbetslösa. Väljarna från denna grupp kommer främst från socialdemokratin och de förväntar sig att vi ska ta deras protest på allvar. För att behålla dessa väljare och även kunna locka fler från socialdemokratin är en skarpare profil av största vikt.

Ovanstående argumentation får inte missförstås som att jag tycker att vänsterpartiet i Lund har gjort ett dåligt jobb under den senaste mandatperioden. Jag tycker heller inte, som jag tidigare nämt, att tidigare profilfrågor varit ointressanta. I dessa frågor vet dock folk i regel vad vi tycker.

Vad jag vill är att vi ska våga vara lite kaxigare, ett tuftt oppositionsparti att räkna med när högervindarna blåser snålt kring knuten.

Matz Gustafsson

är så central i dagens kvinnoroll, där exempelvis den kvinnliga kroppens åldrande förnekas och utmålas i extremt negativa termer. Dagens interna feministiska debatt handlar idag mycket om att bejaka skillnaderna kvinnor emellan för att inte utestänga och skapa nya normer om "kvinnlighet".

Som student på 21 år ser min livsföring antagligen totalt annorlunda ut än den för både yngre, men kanske framförallt äldre kvinnor.

Gemensamt har vi ändå att omvärlden genom vårt liv kategoriserat oss som kvinnor och att vi på olika sätt har blivit förtryckta pga. detta.

Ett utbyte av erfarenheter vore givande, tycker iallafall jag, och vill därför inbjuda till diskussionsträff. Att ses några gånger över en fika och helt enkelt diskutera feminism mellan generationerna. Kanske kan vi göra något utåtrikt av det. Kvinnor, ring mig, 046-372307!

Hanna Granér

Utpressning, klasskamp, kvinnokamp

Hur politikerna i Lund sparade sju miljoner på skolstädarnas bekostnad

Det var 1993, under den förra borgerliga mandatperioden. Ulf Nilsson (fp) var skolstyrelsens ordförande. Den borgerliga kommunstyrelsen hade satt målet att spara sju miljoner på skolstädningen. Hur skulle det gå till?

Medlet var konkurrensutsättning.

Ord som döljer verkligheten
Konkurrensutsättning är ett ekonomistiskt ord – abstrakt, tekniskt och neutralt. Ett ord som döljer verkligheten.

När det används i kommunfullmäktige handlar debatten om möjligheten att uppnå en så stor besparing som förslagsställaren påstår. Oppositionen förnekar det och kommunstyrelsen försäkrar det. Debatten blir ekonomistisk. Tidningsreferaten glider i sin neutrala meningslöshet förbi de flesta läsare. Konkurrensutsättning, sju miljoner besparing. Jaha. Bra.

För städarna gällde det jobben, lönen, livet. Kommunen inbjöd privata städbolag att komma med anbud och konkurrera ut de kommunala städarna. För att möta hotet utifrån tvingades städarna ta på sig tyngre arbetsbeting, det vill säga åta sig att städa betydligt större ytor på samma tid. Detta innebar också att det inte fanns plats för dem alla, utan några måste gå.

Seger, men ...

De kommunala städarna vann i den bemärkelsen att de kom med de bästa anbuden. De behöll jobben, utom i Klostergårdsskolan där ett privat städbolag tog över. Kvaliteten där blev dock så dålig att avtalet med städbolaget sades upp.

Men innebörden var att kommunen pressade ut sju miljoner från en grupp kvinnliga låginkomsttagare, som redan var utsatt på grund av den djupa ekonomiska krisen och den explosionsartade ökande arbetslösheten, och som inte såg någon annan möjlighet än att ytterligare sänka sin lön, det vill säga utföra mer jobb mot samma betalning. De hade ställts inför ett erbjudande som de inte kunde tacka nej till. Al Capone hade varit nöjd med utfallet.

1994 kom maktskiftet och vänsterpartierna skördade frukten av den borgerliga utpressningen som gjort skolstädningen billigare.

Sedan infördes kommunalnämnderna och slog sönder förut-sättningarna för gemensam kamp. Små grupper av städare försökte i konkurrens med större yrkesgrupper hävda sin rätt till kommunalstyrelserna.

Motståndet organiseras

Tisdag och onsdag i förra veckan anordnade kommunen en konferens för skolans städpersonal, för att diskutera den stora sjukfrånvaron och det ökande antalet förslitningsskador bland städarna.

Debatten var livlig båda dagarna, och bland annat berördes den bakgrund jag beskrivit ovan. Flera förbättringar föreslogs, men framför allt var det en stor reform som alla önskade: fler kombinationstjänster.

Ännu ett sådant ord. Vad det handlar om är att ge städarna andra uppgifter utöver städningen. En arbetsgrupp formulerade sina krav med formeln "Tre timmars städ, tre timmars service, sex timmars arbetsdag, åtta timmars lön".

Redan nu utför de fast anställda städarna en rad uppgifter som ofta förtigs: samtalar kurativt med elever, tar emot sjuknämningar, utför enklare reparationer, bistår vaktmästarna, hjälper till i bespisningen osv. Kombinationstjänster är inget nytt, begreppet har existerat i tjugo år. Ett rätt avancerat system med sådana tjänster är infört på Gunnesboskolan, där "övrig" personal är indelad i servicegrupper. Reformen är inte problemfri. Den måste genomföras i samförstånd med andra yrkesgrupper på skolorna.

Ut ur anonymiteten

Betydelsen av en reform som inför kombinationstjänster i alla skolor kan bli stor. Städarna undgår den anonymitet som de drabbas av på många skolor. Det sociala klimatet på framför allt grundskolorna kan förbättras, vilket behövs (kom ihåg incidenten på Svaneskolan i veckan!). När städarna ges ett ökat ansvar för eleverna, engageras fler vuxna i elevvården. Städarnas synpunkter på till- och ombyggnader är viktiga.

Och nu kommer det alltså krav från städarna på en reform i denna riktning. De vill vidga sina arbetsuppgifter, sin kompetens och sitt ansvar. I botten ligger också de bittra erfarenheterna från 1993. De vill att arbetesbeskrivningen skall förändras så att de tjänster som de redan utför blir nämnda. De vill göra det omöjligt att ersätta dem med entreprenadstädning från anonyma städbolag som kommer och snabbstädas efter skoldagens slut.

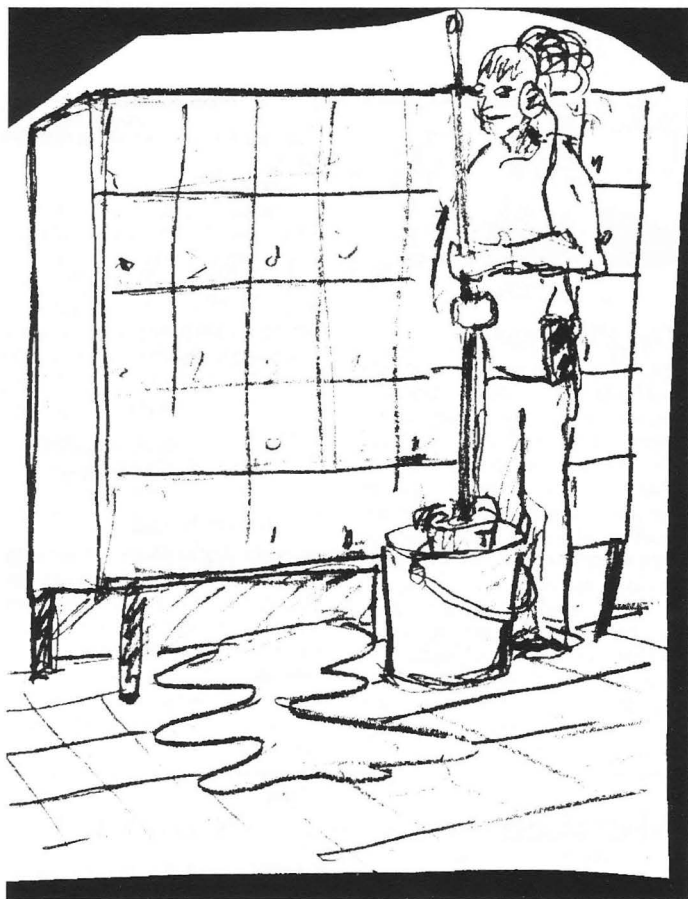
Nätverk

Städarna är glada över de ökade inflytande som de uppnått tack vare skolkonferenserna. De är bekymrade över problemen med att ta upp kampen i varenda kommunalnämnd i stället för gemensamt i hela kommunen. Men de avser att skapa ett kommunövergripande nätverk för att effektivisera kampen för sina krav.

De var alla kvinnor (frånsett två manliga rektorer, en vaktmästare, två elevskyddsombud och jag själv). Där fanns bara en representant för kommunalnämnderna, de viktigaste arbetsgivarna.

Nu är frågan hur vi som politiskt parti med kommunalt inflytande kan stödja städarna i kampen för bättre arbetsvillkor och bättre skola.

Gunnar Stensson

Skolstäderskan tecknades av Ann Schlyter,

Från det inre partilivet

Förutom att lyssna på och diskutera med Karin Svensson Smith behandlade vänsterpartiets medlemmöte i måndags ett antal med interna punkter.

För det första gjordes fyllnadsval till styrelsen. På valberedningens förslag invaldes Anja Davidson, Hanna Gedin och Ola Hagring. De två förstnämnda är samtidigt aktiva i Ung vänster, medan Ola Hagring nu senast arbetade med den lokala valkommittén.

Partidistriktet har en höstkonferens den 14 november. Den ska bland annat ta itu med den delikata frågan om fördelningen mellan distrikt och lokalorganisationer av alla fräscha partistödspengar. De ordinarie ombuden från Lund blir Roland Andersson, Margaretha Björnsson Kågström, Monica Blomqvist, Göran Fries, Henrik Smith och Karin Svensson Smith. Om representationen hade beräknats på det aktuella medlemsantalet hade ombuden från Lund blivit fler – valrörelsen gav många nya medlemmar.

Hur nya medlemmar ska integreras i verksamheten är ett problem i många organisationer, och så även i vänsterpartiet i Lund. Mötet dis-

kuterades ett antal åtgärder, och veteranerna nickade i de flesta fall igenkännande. Den nu förstärkta styrelsen fick i uppgift att samla förslagen till ett paket, och detta torde innehålla ingredienser som bättre introduktionsrutiner, nya försök med kommunalgrupper och infösning i det kommunalpolitiska arbetet, t.ex. genom den uppladdningskonferens som den nya fullmäktigegruppen organiserar den 21 november.

Även frågan om hur kvinnorna ska stärka sin roll i organisationen har diskuterats förr. Nu blir det en studiecirkel i feminism (se särskild notis) och kanske försök med informella månadsmöten på John Bull, en lokal som utnyttjades flitigt i valrörelsen och blev populär i v-kretsar. Mötesordföranden tvekade inför det slitna ordet "nätverk" men ett sådant blir kanske resultatet.

Praktiska arbetsuppgifter är annars ett bra sätt att komma in i och trivas i en organisation, och där kan Veckobladet stå till tjänst. En ny volontär värvades på mötet. Jan Wallgren heter han, och han är mycket välkommen in i medievärlden.

Gr

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Om Flamman

Nej, Olof Norborg, det är inte bara Ulf Nymark som reagerat negativt på att få Flamman i brevlådan. Även vi undertecknare har reagerat. Flamman är en belastad och kontroversiell tidning. Vi håller med Ulf om att den typen av utskick skall beslutas av en politisk instans, medlemsregistret skall inte lämnas ut till utomstående.

Ulf Nymark har genom åren fört en envis kamp mot de mörka krafter i partiet som stödde Sovjetunionen och dess lydstat. Att Ulf då reagerar på ett utskick där medlemmarna uppmanas prenu-

merera på Flamman är ju rätt logiskt.

Idag är vänsterpartiet ett etablerat och hyfsat stort parti. Ett parti som tar parlamentarismen på allvar. Vi vill påstå att Ulf och många andras kamp har haft betydelse för våra framgångar. Ulf har fört den kampen med stort civilkurage. Vi har kanske inte alltid stött honom som vi borde. Dock vill vi med detta bättra oss något.

Monica Bondesson
Sven-Hugo Mattsson

Undertecknad

har tagit del av Rune Liljekvists inlägg i VB nr 32. Av tidsskäl kan jag inte svara i detta nummer, men lovar – som gammal VB-prenumerant – att återkomma snarast möjligt.

Med vänsterhälsning
Per Almén

Musikens makt – och vanmakt

Hans Eislers komposition "Linker Marsch" tillhör det som Röda Kapellet kommer att spela den 8 november. Arrangemang och notskrift av Jonas Forssell.

Eislerprogrammet på Mejeriet den 8 november, Lunds bidrag till tonsättarens hundraårsfirande, har nu fått sin definitiva rubrik: "Musikens makt och vanmakt". Om man så vill en dialektisk titel som Eisler nog skulle ha gillat: han skrev bland mycket annat en melodi till Bertolt Brechts dikt "Dialektikens lov".

Den melodin kommer inte Röda Kapellet eller någon annan av kvällens artister att framföra, men väl "Handlarens sång", med underrubriken "Utbud och efterfrågan". Även tonsättarens icke-politiska dimensioner kommer att belysas, bland annat av Eislerspecialisten Sven Kristensson. Kom och lyssna! Mer info i nästa nummer.

Glöm nu inte medlemsmötet!

i vänsterpartiet Lund
måndag 2.11 kl 19.30

Partilokalen, Svartbrödersgatan 3.

På dagordningen bl.a. val av representanter i kommunstyrelse och partiföreträdare. Meddelas endast på detta sätt.

Under Kastanjen

Nu är det slutligen över, ja jag talar om valet. Den gamle Milton Friedman sa ju att ekonomi är att välja och det kan man nog säga stämmer om man tittar på marknadens reaktioner efter valnatten. Som skrämde får rusar de samman i en skock och bråker ihärdigt att folket har valt fel. Detta får mig att tänka på några tänkvärda ord som Bertolt Brecht skrev efter upplöset i Östberlin 1953:

"... enär folket förverkat regeringens förtroende, måste det med fördubblat arbete återerövra detta. Vore det då inte enklare att regeringen upplöste folket och valde ett annat?"

Flamman

Debatten om Norrskensflamman solkiga förflutna har under de senaste veckorna rasat i denna tidnings spalter. Som innehavare av en prenumeration på tidigare nämnda tidning får jag nu klädsamt ta på mig skammens rodnad och skämmas som det anstår ett dikta- turens kreatur som mig. Saken är nämligen den att jag har fått uppfattningen att Flamman är en tidning som från ett vänterperspektiv har givit röst åt de tystade i samhället. Tydligt är detta något som hör det galna kvartsseklet till. Tack Ulf, för att du öppnade mina ögon. Jag undrar om Per Ahlmark kan vara mig behjälplig med terapi?

På nyheterna har vi kunnat höra att det klagas på grabbigheten på Rosenbad. Mina tankar går naturligtvis direkt till sådana skæer som hembränt, ryggdunk, jakt och sammanträden i bastun. En lösning på detta problem vore att flytta grabbarna på Rosenbad till jaktstugan i Fagerhult där de får leka av sig. Frågan är dock om det blir så mycket bättre med Mona Sahlin som herre på täppan. Men det är klart, det kanske inte är så grabbigt med slaktad arbetsrätt och pig- avdrag. I så fall hoppas jag att Rigmor Robért hittar någon myt som bekräftar att en borgerlig politik i röd täckmantel är något genuint urkvinnligt.

Amor

När vi ändå talar om Rosenbad, kan man inte upphöra att förvånas över att även Amor har hittat vägen till Rosenbad. Att Ylva Johansson har känslor förvånar nog ingen, det bevisar om inte annat hennes angrepp på vänsterpartiet som bygger på allt annat än logik. Att Erik Åsbrink, regeringens Heman, hade det, kommer dock som

en överraskning för mig. Jag undrar hur de andra grabbarna på Rosenbad kommer att ta det, nu när han har avslöjat att han är en mjukis. Kanske får han inte vara med och jaga.

Bråket kring utställningen Ecce Homo, kd:s framgång i valet, ja tecknen är många på att den gamla fina moralen håller på att få en revival. Som konsekvens av detta kan jag i min kristallkula se att vårens mode kommer att bli chica tagelskjortor och kyskhetsbälten. Bungeejump och andra äventyrsporter kommer att bli helt ut, nu är det spåkartåg som gäller. Det är inte annat än att man har lust att ställa sig på barrikaderna och kräva dekadensen tillbaka. Personligen tror jag att omoralen kommer att bli den stora frågan i nästa val.

Matz

Pinochet

är föremål för en protestaktion på Stortorget torsdag 22.10 kl. 12–17, med appeller och musik. Kom och delta, ni som hinner få VB innan dess!

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN möte må 26.10 kl 19.30 på partilokalen. Beredning av kommunfullmäktige. (Må. 2.11 medlemsmöte.) Må 9.11 kl. 19.30 kl. 19.30 på partilokalen. Uldis Skuija, budgetansvarig på drätselkontoret, informerar om kommunens budget.

RÖDA KAPELLET. LÖ. 24.10 kl 10.15. Samling på Folkuniversitetet för snabbrep. inför spelning för Amnesty omk. kl. 11 på Stortorget. Utdelad repertoar. Sö. 25.10 kl. 18.45 rep. med Birgit på Folkuniversitetet. Eislerprogrammet. Sö. 2.11 kl. 18 (obs!): genrep med övriga artister av Eislerprogrammet på Mejeriet (obs!). Lö. 7.11 kl. 10–12: extra orkesterrep. av Eislerprogrammet på Folkuniversitetet.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Hanna Granér, Matz Gustafsson och Gunnar Sandin. Näste redaktör: Rolf Nilson.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på e-post, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.